

STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

List Národního souručenství.

Předplatné: ročně poštou K 29 -, půlletně poštou K 14.50.
Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla,
stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.
Novinová sazba povolena ředitel, pošt a telegrafů v Praze,
č. 131.619-IIIa 1937. - Dohledací poštovní úřad Staňkov
Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna - Závorka - Staňkov.

Regionalismus.

Regionalismus jest pojem, odvozený z latinského „regio“, kraj. Regionalismem rozumíme snahu, řešiti hospodářské, sociální, kulturní a jiné potřeby v jednotlivých krajích podle jejich skutečných poměrů, sil a možností. Každý kraj má totiž svoji duši, své síly a bolesti, rysy — jak mu je dala příroda a jak se vytvořily vývojem. Jednomu kraji dala příroda hornatinu, která ztížila dopravu a omezila výnosnost zemědělství, převládajícího napopak v rovinách podél velkých řek. Kraje s bohatstvím uhlí a rudy vynikají průmyslem, zatím, co jiné nemají dostatek dopravy a dosti podmínek pro větší výrobu průmyslovou. Jsou kraje, z nichž lidé musili hledati práci a chleba jinde, to platilo zejména o jižních Čechách. - Jsou kraje, v nichž města rychle rostou; jiné se zase vyliďňují.

V posledních letech se projevují regionalistické snahy velmi silně. Chtějí pomáhati jednotlivým krajům tím, že sdružují jeho různé síly k společné práci. To, co je nad síly složek menších, je možné v rámci širšího kraje.

Při každé práci volí si dělník nástroj podle hmoty a suroviny, s kterou pracuje. Totéž platí o regionalismu. I ten chce voliti a vésti celý směr činnosti podle potřeb jednotlivých krajů. Tam, kde se různé zájmy rodí, najdou se také nejlépe prostředky k jejich řešení, protože

jsou tu bezprostřední znalosti a zkušenosti a hlavně: je tu blízký a upřímný vztah ke kraji. Vždyť po letech nezapomínáme na svoje rodné místo a kraj, z něhož jsme vyšli do života. Regionalismus účelně užitý může býti rozumnou protivahou přílišného sklonu a soustředování k hlavnímu městu. Může býti protějškem centralismu a pomoci proti tak zv. útěku z venkova. Je to pole, na kterém v nejširší míře může se uplatniti samospráva drobných, ale ve spojení velkých sil. U nás regionalismus, práce v kraji a pro kraj, má ještě jeden velký význam. Může býti základnou, na níž lze napravit poměr venkova a města. Nedávno „Venkov“ ukázal, že při 7 milionech máme hlavní město s jedním miliónem a že jsou jen dvě města v Evropě, Londýn a Praha, která jsou centralisována tak, že každý sedmý obyvatel země bydlí v hlavním městě. Tento nezdravý poměr velkoměsta a venkova může býti napraven rozvinutou činností v krajích, užitím všech pramenů a prostředků. Některý kraj potřebuje dopravu, jinému by prospěla účinná a široká propagace turistického ruchu. V některých krajích by se daly zavést nové obory výroby. Některé mohou hloubiti svou činnost kulturní a osvětovou. Co je nad síly jednotlivých měst a míst, umožní součinnost různých složek v celém širším kraji. Někde se hlásí bolesti sociální, zdravotní,

Okénko do minulosti ...

Pokud staré zápisy prozrazují, byly majitelé Staňkova (městyse): 1230-1271 rytíř Vido pán ze Staňkova, od roku 1271 klášter chotěšovský, r. 1425-1432 Zdeněk z Drštky, purkrabí na Horšovském Týně, r. 1558-1641 pání Popelové z Lobkovic z Horš. Týna, r. 1621-1624 hrabě Matěj Trauttmansdorff, r. 1624-1848 chotěšovský klášter.

jinde jest třeba doplnit elektrisaci nebo postavit společný vodovod. Prostě: v našich krajích je velká řada úkolů. Regionalismus, práce v kraji a pro kraj dobře pochopená a prováděná, může pomoci při zdolávání těchto úkolů k spokojenosti všech.

Neotřesené hospodářství.

Třebaže od počátku vojenského tažení v Polsku uplynulo jen málo neděl, lze už konstatovati, že hospodářství českých zemí obstálo v té zkoušce dob a že nám již dává jistotu spolehlivé opory v tomto zápase, který, jak všichni víme, není veden jen vojensky, nýbrž snad ještě větší houževnatostí taky hospodářsky. Hospodářství českých zemí podalo důkaz své sladčnosti a odolnosti v minulých měsících již několikrát a prodělává i nyní

Aug. Očenášek:

Sokolstvo o Jos. Wenigovi.

Z uměleckého světa jen málo mužů bylo tak úzce spjato se sokolským životem, jako malíř Josef Wenig, zemřelý 8. září t. r. Bratr Josef Wenig umělecky vypravil tři sletové scény. Roku 1912 slavný Marathon, roku 1920 stavbu sochy Svobody a roku 1926 Kde domov můj. V každé z těchto scén ukázal se jako mistr barvy a slohu, v němž bylo scénu řešiti. Jestliže v Sokolstvu se dnes vzpomíná na Marathon jako na nejskvělejší scénu, jest to vedle básníka Domorázka a hudebníka Prokopa z velké části také zásluhou malíře Weniga, který scéně vdechl antický ráz nejen ve formách oděvů, výzbroje těžkooděnců, ale také co do skvělé barevnosti, která v zářivém slunci skýtala obraz tak kouzelný. Bylo to jedno z prvních děl toho druhu tehdy ještě mladého malíře Josefa Weniga, kterým se však proslavil. Tento mladý nemluvný umělec plně pochopil veškeré pokyny, kterými řídili učenci universitní profesori dr.

Josef Král a historik F. Peroutka pravdivost historického vzhledu celé hry. Jiného druhu byla výprava sletové scény r. 1920 Stavba sochy Svobody. Zde pracoval bratr Wenig úplně ze svých představ. Bylo mu vytvořiti především divokou skupinu jezdců, znamenajících válku. Pak sbor andělů a matku Vlast. Vytvořil pro každou lidovou skupinu Čechů, Moravanů, Slezanů a Slováků celou řadu symbolických praporů, dále skvělou skupinu dorostenek, znamenajících stuhu, vinoucí se celou scénou, symbolisující národní myšlenku. Jest zajímavé, že tento kostým s květinovým věncem ve hlavách byl pak zvolen jako dnešní slavnostní úbor dorostenek. Byla tu ještě skvělá skupina blanického vojska se sv. Václavem. Z celého uspořádání přímo sálal národní duch s Maroldovskou smelostí a vzletem. Třetí scéna, kterou pracoval bratr Wenig, byla Kde domov můj. V té mu bylo řešiti květnaté nivy české země. Měl vytvořiti kvetoucí louku, potůček s blatouchy a pomněnkami, motýly nad nimi poletujícími a nade všecko pak ono skvělé žit-

niště s polednicí. Vedle toho ještě bylo mu vytvořiti kroj starých Slovanů, vilu a praotce Čecha a symbolicky nepřitele země. Toto nebezpečí vyjádřil dvěma barvami černou a červenou, dávající dojem přímo pekelný, tisícovými skupinami černé a červeně zakuklených postav. Nikdo by nebyl hádal do tohoto stíhlého, bledeho muže s tak mírnou tváří, že v něm dríme taková síla pro vyjádření velkých koncepcí. Mohli bychom říci, že bratr Wenig, ač nikdy mnoho o sokolstvu nemluvil, úplně pochopil až do poslední buňky sokolský charakter každé scény. Slety vždy byly odrazem doby a dílem, vyplývajícím z doby, a scény byly duší sletu. Jakési duševní krédo sokolské. Na tomto krédu spolupracoval s vysokou uměleckou potenci bratr Josef Wenig po třikrát. Naše myšlenky provázejí jej při odchodu do neznáma, tak jako provázíme naše nejdražší bytosti. - Zasmušili se všichni, kdo s ním spolupracovali a byli svědky, jak rozdával nejkrásnější perly svého umění Sokolstvu a národu.

(»Věstník sokolský«.)

své přizpůsobení válečnému stavu s klidným smyslem pro dané skutečnosti a hledí využití všech možností, aby dostalo svým úkolům. Situaci usnadňuje v značné míře vědomí, že české země zůstávají pod ochranou Německé říše ušetřeny jakýchkoliv přímých škod válečných.

Již na venek je situace charakterisována tím, že v zásobování obyvatelstva nejněžnějšími potravinami a spotřebními statky nenastaly v prvních týdnech války žádné vážnější poruchy a že zásobování se dosud děje v dostačující míře bez regulace, jež není prováděna jen v distribuci, nýbrž také ve výrobě.

Průmysl a veškeré naše podnikání manifestují svou odhodlanost udržeti naši hospodářskou výkonnost i za střížených podmínek na vysokém stupni pořádání pražského vzorkového veletrhu, který po krátkém odkladu je právě zahajován v plném rozsahu. Naše hospodářství je si také vědomo, že význam exportu zůstal nezměněn, ba že ještě vzrostl. Při neutrálním postoji států v jihovýchodní a severní Evropě zůstávají obchodní cesty do zahraničí otevřeny a zůstávají zde možnosti výměny zboží, kterých nechceme zanedbávat.

Z týdne.

Na rozloučenou. V těchto dnech odchází ze Staňkova na vlastní žádost vld. p. děkan P. František Hruška, bisk. vikariátní sekretář, čestný konsist. rada, biskupský notář a vikář, aby se ujal řízení menší fary v Nedvědicích u Soběslavi, neboť práce, kterou jsou v současné době velké fary zahrnuty, jest při dnešním nedostatku kněží velmi těžká. Děkan Fr. Hruška je rodákem z Hodomice u Bechyně, (* 26. března 1870). Na kněze byl vysvěcen v Českých Budějovicích r. 1893. Již kolem r. 1900 byl přidělen na staňkovskou faru jako kaplan. V té době byl celým funkcionářem a pracovníkem v městském hasičském sboru a ve Včelařském spolku, od kterýchžto korporací si odnáší jmenovaný nejvyšší pocty čestného členství. Po druhé přichází P. F. Hruška do Staňkova z Křakova v r. 1927 jako děkan po odchodu děkana J. Krále a působil zde blahodárně až do dnešního dne. Za jeho působení bylo naše děkanství povýšeno na vikariátství a děkan Hruška jmenován bisk. vikářem vikariátu horšovského (r. 1933). Věnoval svůj volný čas starostem o řádné opravení děkanství kostela, což se mu podařilo uskutečnit, přičiňoval se o uskutečnění rozšíření hřbitova a opravu mariánské kaple na Mastníku. Pozvedl účast na církevních slavnostech a pracoval pro uskutečnění opravy čechovického kostelíka. Tím, že byl členem i obecního zastupitelstva, dokázal všestranný zájem o otázky veřejného blaha. — Za odcházejícím dobrým knězem, děkanem F. Hruškou posíláme z kraje, pro nějž většinu svého života zasvětil práci — srdečné sbohem s přáním zdaru a zdraví v novém působišti.

Osobní. Dr. Arnošt Wenig, význačný český právník, byl zvolen děkanem právnické fakulty Karlovy university v Praze. Jmenovaný je synem zesnulého školního rady a spis. Frant. Weniga, staňkovského rodáka, který je autorem knihy Obrázky ze staré školy.

Osobní. Vrchní komisař pol. správy Bohuslav Černý ze zem. úřadu v Praze, byl jmenován přendostou úřadu práce v Klatovech. Tento úřad práce zaujímá o-

blast čtyř politických okresů: Klatovy, Přeštice, Domažlice, Sušice, t. j. jsou mu služebně podřízeny ústavy práce: Plánice, Přeštice, Nepomuk, Kdyně, Domažlice, Staňkov, Sušice a Žihobce.

— Komisař pol. správy JUDr. Matěj Karban, známý naší veřejnosti z loňského působení ve Staňkově, byl jmenován zástupcem vlád. komisaře v Domažlicích.

Výstava malíře Josefa Weniga bude otevřena v Umělecko-průmyslovém muzeu v Praze. Budou vystaveny ilustrační a dekorační práce zesnulého šéfa výpravy Městských divadel pražských.

K uctění památky před 2 roky zemřelého Josefa Klementa, obchodníka a průmyslníka ve Staňkově, věnovala rodina Klementova místnímu muzeu 200 K.

K naší zprávě o daru sokolského bia „Fondu na záchranu českého dítěte“ při Nár. pomoci dodáváme, že bylo témuž účelu odevzdáno 570 K, nikoliv 600 K, jak jsme uvedli.

Máte již občanskou legitimaci? Ne-li, opatřte si ji. Je to nejlepší průkaz o vaší osobě před úředními orgány. Vystavují ji okr. a pol. úřady za poplatek 2/20 K. K vystavení této je zapotřebí domovského listu ne staršího 10 let, křestní list nebo rodný list u svobodných, úmrtní list u vdov, potvrzení o bydlišti a dvě fotografie vel. 6krát 6 cm z letošního roku.

Na sv. Vavřinečku staví chatu dle plánu ing. Hrabáčky. Bude to jednopatrová budova, jejíž přízemí bude vyplněno restauračními místnostmi s rázovitým nábytkem chodským. V prvním patře bude 22 hostinských pokojů. Náklad stavby si vyžádá 650.500 K, který bude z části kryt prodejem hotelu U města Domažlic ve Staňkově, prodaným domažlickou obcí Plzeňským pivovarům za 370 tis. K.

Svatováclavská pout v Křenovech ve čtvrtek 28. září konala se za velké účasti lidu ze širokého okolí. Málo bylo těch hostů, kteří nedostali poutového koláče. I taneček byl, jak káže tradice.

Zákaz tanečních zábav jest podle vyhlášky okresního úřadu odvolán. Korporace se žádají, aby podniky (taneční zábavy, divadla, schůze a j.) oznamovaly policejnímu úřadu 10 dní předem a to ve 4 vyhotoveních, která musí být opatřena řádně čitelnými podpisy činovníků.

Ochrana a péče o lípy na upraveném Masarykově náměstí musí být zvýšena. K zachránění jejich po letošním porušení některých kořenů je nutno lípy svěříti do rukou odborníka. Všestrannou péči si vyžádají i mladé lipky, loni sázené, které pod asfaltovým povrchem budou trpěti nedostatkem vody.

Bio SOKOL Staňkov předvádí v neděli 1. října odpoledne a večer nejnovější českou veselohru s Věrou Ferbasovou: Slávko, nedej se! V dalších rolích: Novotný, Pištěk, Kohout, Bušová a jiní. — Dodatek: Zvukový týdeník Aktualita.

Další program sokolského biografu: 8. října: velkofilm MGM San Francisko, 15. října: česká veselohra s Vl. Burianem Tři vejce do skla, 22. října dobrodružný film: Kaučuk. 29. října nový český film: Co se šeptá s H. Haasem a Stěpničkovou, 1. listopadu film s D. Fairbanksem ml.: Žijeme jen jednou, 5. listopadu výborná veselohra dle motivů Malostranských povídek Jana Nerudy: Vzhůru nohama, s Hanou Vítovou, Bušovou, Borským atd.

Bio Sokol Koloveč předvádí v neděli 1. října v 8 hodin večer detektivní film: Dáma v šedém.

Od neděle do neděle...

Babydoly... Podzimní chlad zavalil s polí přes řeku a silnici; hvízdal stromořadím a zapad' v klín dlouhých a rozervaných brázd Babydol - jilovitých roklin, zarostlých divokým trnčím a jinou směsicí křovin. Tady zašelestilo pod vánkem milion lístků a podzim zbarvil celý ten náš staňkovský „pra-les“ vybranými barvami, v nichž barva smutku - fialová - převládá, aby splynula se stráněmi, na nichž do krvava se rdí šípek. Není podzimu, aniž bych babydolské království nenavštívil. Snad pro jeho nezvyklou romantiku, která zvláště nyní uvádí hosta do jiného prostředí, snad proto, abych si natrhal lískových oříšků, nebo dokonce, abych v té „nejhroznější“ roklí vyhledal „bílou paní“? Ba, že jsem tam i něco ženského objevil, nevěda — zda to panna nebo paní a nehledě, zda bílou či černou. Vždyť jsem byl spokojen s přepodivným kouzlem, do jehož moci jsem tu zapad'. A podzimní čas tu více než kde jinde triumfuje. Jděte se tam podívat — ale nerušte ten boží klid, v němž i veverka ztichla a zajíček zalezl (aby jej lovci neproměnili v studenou mrtvolku).

Viděli jsme Sněhurku. Pohádku o zlé královně, o dobrých trpasličích a krásné Sněhurce. — Nezazlívali jsme světu, že tato zfilmovaná pohádka jej strhla k nadšenému obdivu, když jsme Sněhurku v naší sokolovně také sedmkrát předváděli. Zajímavá to je pohádka pro děti, která upoutá dospělé k nadšení. Snad proto, že byla tak živou a našemu životu tolik podobnou. Nevědomili jste si po shlédnutí filmu, že vlastně dosud mezi námi žije mnoho takových ješitných a nelidských „královen“, které za každou cenu chtějí dosáhnout svých umíněností. Není mezi námi mnoho takových „trpaslíků-Rejpalů“, kteří nemohou žít, aniž by svým stálým „rejpáním“ neotravovali práci a život druhých? Nejsme mnohdy takovou skupinou „trpaslíků“ která v době největšího nebezpečí vystrkuje do popředí takového „Šmudlu“, kterého jinak nepovažujeme ani za sebe rovného? — Z takových lidských příběhů a lidiček povstávaly pohádky a my se na ně tak rádi díváme. Rozumíme jim lépe, než naše nejmenší, pro něž je tak rádi chystáme. — Sbohem, Sněhurko, Šmudlo, Rejpale a ostatní, ptáčekové i zajíčkové, nesete na své pouti širým světem krásné poslání: probouzet v lidstvu pravé bratrství a lásku!

Nejbližší lesík našeho města je na vršíčku Mastníku. Totiž lesíkem by se mohl nazývat, kdyby — kdyby nebylo dobrodinců, kteří stromky a stromečky nemilosrdně a bez lesního plánu prořezávají, takže nebude dlouho trvat a budeme říkat svým mladším bratrům, že na Mastníku byl pěkný lesík. Řídnou řady tohoto lesíka, který má být ozdobou města a odpočinkem pro ty, kteří si chtějí vyjít z ulic do blízké přírody. Nesvědomitost a nepoctivost některých lidí nás o toto ochuzuje. Ničí nejen životy mladoučkových stromů, ale i chuť k další okrašlovací práci těch, kteří se o zvelebení místa chtějí starat. Chudnoucí lesík na vršíčku ze svých posledních sil volá ničitelům jeho: nechte mne žít!

Štoček: Celon ČTK.
ALŠŮV SVATÝ VÁCLAV.

Mikoláš Aleš bývá zván svatováclavským malířem proto, že od svého dětství a malířských počátků zpodobil nám českého světce a v nepřehlédlném množství obrazů. Znovu a znovu pokoušel se v svém díle oživit všechny ty prvky osobnosti časné i věčné, tak jak se uvádí v uměleckých dílech od Gumpolovy kroniky. Sv. Václav jezdec na koni utkvěl v lidové tradici a není zde místa, abychom zjišťovali, zda proto takto zpodoboval Aleš Sv. Václava, anebo naopak zda až zásluhou Alšovou vidí každý ve své představě jen Václava v sedle běloušově. Aleš však dodal svým svatováclavským postavám ducha slovanských starožitností: slovanský svatý má dlouhé vlasy a roucho s širokým pasem.

Náš obraz je z těch Alšových, které nad ideu bojovníka staví rytířství ducha, obránce mravů, svědectví. „Modlí se za

nás“ - zní v českém překladu latinský text pod obrazem. A laskavý i moudrý muž, jenž je z mála postav kulturních dějin, které s vévodskou korunou jsou hodny svatozáře do věčnosti, má rysy tváře společné a hodnotné s tvářmi nejvyššího ideálu Václavova - samého Krista. — Představa blízká středověké mystice, představa nikoli panovníka světského a časného, ale věčného reprezentanta tam, kde „nebeské je dvorstvo krásné...“

Sport.

S. K. Staňkov - S. K. Kdyně
(1:1).

Remise zdá se být úspěchem staňkovských, ale průběh hry dokázal, že mohlo být docíleno snadného vítězství. Výsledek ve svých dvou číslících vyjadřuje stručně a také pravdivě vše; spolehlivá hra obranných řad, slabý výkon útoku. A v tom stylu také hrán byl nedělní zápas o mistrovské body ve Kdyni. Mužstvo staňkovské opíralo se o dokonalé zadní trio, které zaslouhuje absolutorium. V záložní řadě prostřední plně nevyhovovalo Pechanovi, to však neznamená, že hrál slabě. Krajní záložníci pracovali spolehlivě. Výkon Fišera ve druhé půli byl pozoruhodný. Nejslabší řadou byl útok, hrál velice průhledně a bez iniciativy. Pochvalu si zaslouží Berka pro rychlou hru. Vnitřní tři a také Majer hráli slabě. — Domácí hráli rychleji a také své plus měli jen v obranných řadách. Branku hostů umístil Fichtl, vyrovnávací branka byla vstřelena vlastním hráčem po nedorozumění obrany. Zápas před 200 diváky, z nichž byla polovina ze Staňkova, řídil slabě p. Krystl.

V neděli Slavoj Smíchov Plzeň.

Ve čtvrtém kole mistrovské soutěže utká se S. K. Staňkov na svém hřišti zítra o 16. hodině s S. K. Slavojem Smíchov Plzeň.

„Od pramene Úhlavy“, vlastivědná čítanka Klatovska, sestavená J. Biskupem, učitelem a redaktorem Vlastivědné knihovny Klatovska, začne vycházet v Šumavanu v Klatovech již 7. října t. r. na vystřihování. Tím získají odběratelé tohoto nejstaršího klatovského časopisu knihu, která jim ukáže nepřehlédlné bohatství literárního a uměleckého pole, neboť přinese 300 ukázek z díla spisovatelů, 100 obrázků a 3 ukázky lidové a 3 umělé písně. Ku konci autor připojuje poznámky k jednotlivým ukázkám, vkusná životopisná data a obsah. Protože se jeví o tuto přílohu nevšední zájem a protože nebude možno později vzít zřetel k objednávkám, jest na milovnících literatury, aby si Šumavana včas zajistili, neboť čítanka samostatně nevyjde. — Také dotiskování jednotlivých stran nebude možno (z technických důvodů). Příloha bude tištěna na dobrém hlazeném papíru a autorem čítanky bude korigována, takže se odběratelům dostane knihy opravdu cenné a vkusně vypravené. Pro zajímavost uvádíme alespoň některé autory, z jejichž díla bude v čítance ukázka: Amerlink, Arbes, Baar, Beneš Třebízský, Beneš-Šumavský, Berka, Berndorf, Bouzek, Čadík, Čech Svat., Čelakovský, Dobrovský, Drozda, Erben, Foerster, Formánek, Franta, Guth, Hais, Herben, Hejret, Helfert, Hánek, Hněvkovský, Hofmeister R. R., Harant, Hofman, Holmka, Hostaš, Hruška, Janoušek, Jindřich Jindřich, Jesenská, Jirásek, John-Markalous, Kalivoda, Karas, Khas, Klášterský, Kepka, Klostermann, Kožíšek, Kramerius, Krejčí, Kvapil, Lábek, Majerová, Maloch, Mayer Rud., Neruda, Němcová, Nor, Niederle, Nohejl, Palacký, Pavel, Pomahač, Reis, Randa, Reiniš, Regal, Sekanina, Schiebl, Skarlandt, Sova, Strejček, Šindlář, Škába, Štěpánková, Sanner, Tábořský, Teplý, Turek, Vančura Jindř., Vočadlo, Vrchlický, Vrba, Vondruška, Wenig, Winter atd. atd. — Z malířů tu budou zastoupeni zejména: Amerlink, Aleš, Bílek Fr., Brožová, Eisenreich, Hejda, Hron, Krs, Konrád, Michal, Mracký, Moravec, Peters, Paroubek, Suchý, Svoboda, Hodek, a j.

Písemnictví.

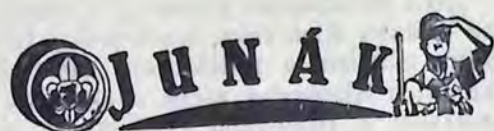
Rodiče, kteří mají rádi své děti, uvítali zprávu, že tento měsíc začly vycházet v nakladatelství L. Mazáč v Praze „Dějiny Čech a Moravy nové doby“. Jsou dílem kronikářů J. Kořána, Ant. Rezka, J. Svátka a J. B. Práška. — Zaznamenávají slovem prostým a poučavým dějinné události českého národa od roku 1526, takže navazují na Palackého Dějiny národu českého. Obrazový doprovod byl svěřen akademickému malíři J. Gothovi. Tím se dostane českému člověku a dospívající mládeži díla národní tendence a výchovného významu. Levné týdenní sešity umožní odběr díla i méně majetným občanům.

mnohém raději by se byl vrátil, aby sledoval dále tuto dívku, jejíž zjev tak silně jej vábil a okouzlo. Rozmýšlel se již, neměl-li upustit od předsevzatých návštěv a obrátit své kroky za tou, která mimoděk byla mu tak sladkým přivítáním do Prahy, ale posléze se rozhodl přidržet si svého původního úmyslu. Ostatně, kdož ví, jak by pochodil.

Neznámá by jeho oslovení na veřejné ulici odsoudila němým pohrdáním. Přesto její obrazy stále viděl před sebou a i později, když pokračoval již zase na své cestě, jak si ráno ustanovil, zjevoval se mu její vábný zjev znovu a znovu před očima. A pojednou zalitoval, že ji přece jen nenásledoval. V zápětí si však znovu rozmlouval toto zatoužení, neboť dívka celým svým zevnějškem zdála se mu příliš distingovanou, než aby ji mohl úplně neznámý cizí pouliční chodec oslovit nějakou frásí, jež je konec konců vždy prázdná, nízká a banální. A je možné, že by se tímto jednáním, zajisté nikterak ušlechtilým a noblesním, špatně zapsal v její mysl a že by si o něm učinila nepříznivý úsudek, který by později jen velmi těžko mohl opravit. Seznámení lze dosáhnout jinými cestami a Karel ukládaje si toto pokání mimoděk, vzpomněl společenského katechismu a zejména kapitoly

ujištěním, že se mu zdál sen tuze pěkný a ten že se mu jistě vyplní. Podrobnosti jí však nepověděl, za to však připomenul, že od zítřka bude nucen vstávat časněji, aby byl již o osmé v úřadě. Paní Pohorská na to podotkla, že i ostatní její podnájemníci musí brzy vstávat a že před chvílí již odešli, aby tedy mladý pán neměl obav, že jej zítra včas vzbudí. A pak se trochu nesměle otázala Karla, jak jej má nyní oslovovat. Jaký je jeho úřední titul, nemůže ho přece stále zvat „mladým pánem“, když v úřadě zaujímá určité postavení; však se ho již včera chtěla optat. Karel se srdečně zasmál rozpakům dobré stařenky a ubezpečil ji upřímně, že pro ni zůstává nadále tím starým Karlem a chce-li tedy i „mladým pánem“, jelikož o titul tuze nedbá a ten, jež si vysloužil, ani za takovou starost nestojí.

Když paní Pohorská opustila pokoj, vstal a přistoupil k oknu. Byl výhledem na zahradu a část města znovu uváben ještě více, než včera, kdy jeho pohled ztápěl se v šeru noci. Nyní bylo jinak, krásněji. Všude smál se vlídný den a všude vzcházelo jaro. Karel zlákan svěžestí rána, spěchal, aby vyšel do ulic a užil krásné pohody. Když vycházel, kráčeje zlemlou předstí, potkal ještě jednou

Každého junáka upoutá krásně vypravené 1. číslo nového 26. ročníku Junáka, junáckého měsíčníku, které právě vyšlo. Roční předplatné činí 19 K. - Pro junácké činovníky vyšlo 7. číslo XX. ročníku měsíčníku „Vůdce.“ Předplatné na rok 10 K. - Dále byla vydána velmi praktická příručka „Junácká stezka,“ která usnadní přehled lo vykonaných jun. zkouškách. (Cena 1 K). - Upozorňujeme též na tyto příručky vhodné pro rádce i vedoucí: „Poznámky k junáckému kursu“ (cena 1 K), „Vaříme“ (5 K) a „Divčí tábor a jeho vedení“ (6 K). Upozorňujeme též na hlídku „Junák“ v krajinském časopise „Staňkovsko“. Oznámení, která budou včas v tomto časopise uveřejněna, nebudou oznámena oběžníky.

Na koho si ještě vzpomenem?

12. října 1809 narodil se v Činovsi u Klatov spis. Jan Formánek-Činoveský, písíci též pod pseud. Čechomil; jeho prací nejznámější je povídka: „Čtibor z Dolan“. - 3. října 1909 zemřel v Klatovech měst. úředník F. V. Kohl, spisovatel hasičských knih. - 6. října 1914 zemřel v Dobřichovicích rodák z Bystřice n. Uhl. Ant. Randa, univ. prof. a spis. Studoval v Klatovech. - 15. října 1854 zemřel ve Vídni klatovský rodák, žurnalista H. Truska, autor Jarní povídky. - 23. XI. 1559 zemřel v Praze kněz podobojí v Chlístově na Klatovsku Pavel Bydžovský-Smetana. - 22. XI. 1889 narodil se v Kolovči E. Felix, profesor v Plzni, autor spisu J. F. Hruška a j. - 13. XI. 1884 narodil se v Sušici minist. rada V. Maule, spis. a překladatel. - 29. XI. 1904 zemřel v Popovičkách škol. rada Julius Roth, spisovatel, který v Klatovech studoval. - 15. XI. 1919 zemřel v Plzni Heřman Šikl, univ. prof. a spis., studoval

paní Pohorskou, která chvátajíc jeho pokoj pokliditi, přála mu upřímně všude dobrého pořízení a ve své pověřivosti mu připomněla, aby si povšimnul, koho prvního potká, až vyjde z domu. Bude-li to mladá hezká dívka, nebo dokonce komíník, bude to dobrým znamením, ale potká-li babiznu, pak bude lépe vrátiti se. Karel se usmál této pověřivosti a kráčeje po schodech, sestavoval si v duchu plán svých cest. Sotva se však ocitl na ulici, nyní dosti tiché a téměř liduprázdne, rozhlédl se vůkol. Slunce stálo již dosti vysoko a jeho měkké světlo sunoucí se zvolna po starých šedivých zdech okolních domů, propůjčovalo jim nejenom barvu, ale i mírnou veselost. Karel vykročiv, zpozoroval, že proti němu stoupá ulicí dívka velmi půvabná, rozkošná a ztepilá, oblečená s jednoduchou elegancí. Toť věru pěkné přivítání a dobré znamení, pomyslí si v duchu, vzpomínaje s úsměvem na poznámku své bytné. Jda vsíříc rozkošné dívce sledoval pozorněma očima její pružnou postavu a když se k němu přiblížila, zvědavě se zahleděl do jejího obličeje. Ač již z jejího zjevu usoudil, že její rysy jsou půvabné, přece jen pohlížeje na ni zblízka, byl dokonale překvapen a ve svém očekávání zřejmě překonán. V rámci zlata-

UHLÍ

z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

F. KREYSA, STAŇKOV

a to uhlí vzduchem prané z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuni.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, klenovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

v Klatovech. - 8. XII. 1904 zemřel na Hrádku u Sušice spis. V. Hlinka-Pravda, autor řady povídek z kraje. - 12. prosince 1859 narodil se v Nepomuku K. V. Kuttan, autor řady knih z českého západu. - 24. XII. 1924 zemřel v Brandýse n. L. J. V. Prášek, prof. v Klatovech, autor známého románu Katinka Smetánová, jehož děj se odehrává na Olíně. - 28. XII. 1904 zemřel v Přešticích katech. E. V. Řičák, autor Dějin města Klatov. - 10. XII. 1879 zemřel v Praze J. J. Staňkovský, autor románu Max. Rumpál, jenž čerpá látku z kraje. - 18. XII. 1849 narodil se ve Velvarech ak. malíř Ferdinand Vaněk, prof. v Klatovech.

Houslové hře

vyučuje ve Staňkově učitel hudby
Karel Lang,

žák em. řed. konservatoře E. Holého

Staňkov, Husova, budova pošty, I. patro.

Už máte zapra-

veno předplatné?

Velocipedy ve velkém výběru - veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol.
JAN MESTL, STAŇKOV.

RADIO v šech značek, též i výměnu si můžete opatřit doma. Pracuji bez zástupců, proto levněji. Mám ještě zásobu **RADIOKONCES. OBCHOD LEOP. PLACHÝ, Staňkov.**

Odborný ženský lékař a porodník

MUDr. Jan Hofmann,
em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v v. nemocnici v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30, I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Prodáme levně

potištěný papír
(makulaturu)

a papírové odpadky.
Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Studenti.

STUDENSKÝ spolek „Vpřed“ ve Staňkově konal v úterý 26. září 1939 členskou schůzi v sokolovně. Projednávala se resignace předsedy kol. Kastnera a pokladníka kol. Štengla. Novým předsedou stal se kol. K. Petrásek, místopředsedou kol. J. Bogner, pokladníkem kol. Rada a jednatelem kol. Trnka. Dále byly sloučeny obory: společenský, divadelní, kulturní, v jejichž čelo postavena byla kol. Zídková. Na programu schůze bylo také jednání o večírku, který se bude konat v polovině října.

-enka.

vě plavých vlasů zvědavě vykukujících ze zajeří kloboučku, objevil se mu nyní obličej neobyčejné krásy a ušlechtilosti opravdu nevšední a plničký lahodnosti. Dvě velikých modrých, jasných očí, zastíněných dlouhými brvami pozvedlo se nyní k němu, jako dvě azurová horská jezera, snící tiše uprostřed lesů. Karel nikterak se svým obdivem netaje, zvolnil krok a pohlížel na dívku se zřejmým zalíbením. Její rudé rty jen maličko, téměř nepozorovatelně se pootvěřely, aby mezi nimi zasvitla řada bílých perleťových zoubků. Vše to se událo v okamžiku, neboť dívka mšeje ho, ani pohledem o něho nezavadila. Karel nemohl přemoci svého obdivu a ještě několikrát se ohlédl za tímto líbezným zjevem, sleduje lahodný rytmus jejích rozkošných nožek, jejichž tvar byl tak úžasně vábný a nesmírně lahodný a který zaútočil na jeho nervy. Zajisté, že zpozorovala jeho opravdový obdiv a tuší nyní jeho pohledy.

Avšak nezdálo se to pravděpodobným. Neboť dívka kráčela dále, stoupajíc vzhůru Nerudovou ulicí, aniž by se ohlédla, jak Karel bláhově očekával. Sledoval její vábný zjev, dokud mu nezmizela v Úvoze. Toto velmi slibné přivítání jako by mu učarovalo. Neměl skorem ani chuti pokračovati ve své cestě,